

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์ มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
GUIDELINES FOR ENGLISH COMMUNICATION DEVELOPMENT TEACHER
OF MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY

นางสาวขวัญเรือน มงคลชัยศิริกุล*
พระครูวิรุฬห์สุตคุณ, ผศ.ดร.**
ผศ.ดร. เกษม แสงนนท์****

วันรับ 16 / ธันวาคม / 2563
ตรวจสอบ 17-20 / ธันวาคม / 2563
ตอบรับ 23 / ธันวาคม / 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร

ทางการศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยมีประชากรเป็นคณาจารย์ จำนวน 125 รูป/คน และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิธีการทดสอบค่าเอฟ

* นิสิตหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, อีเมล kwanrueantheone2537@gmail.com. surachaihongtrakool@gmail.com.

**อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, E-mail. surachaihongtrakool@gmail.com.

***อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, E-mail. xmen2020@hotmail.com.

(F-test) และมีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก คณาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้รับสาร ด้านปฏิริยาตอบกลับ ด้านสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร และด้านผู้ส่งสาร

2. ผลการเปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คณาจารย์และบุคลากรมีสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานต่างกั นมีความคิดเห็นต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. เสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 1) ด้านผู้รับสาร เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสร้างแรงจูงใจกระตุ้นและเปิดโอกาสให้คณาจารย์และบุคลากรได้พูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ 2)ด้านปฏิริยาตอบกลับ กระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษโดยจัดทำโครงการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษประเมินก่อนและหลัง3)ด้านสาร มีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆส่งเสริมให้แต่ละส่วนงานมีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษ 4)ด้านช่องทางการสื่อสารมีนโยบายส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์มู มหนังสือ นิตยสาร วารสารภาษาอังกฤษภายในส่วนงาน 5)ด้านผู้ส่งสาร ควรพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยพัฒนาทักษะด้านการพูดเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ความรู้และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากการประกาศเสียงตามสาย ประกาศข่าวสาร

คำสำคัญ : การสื่อสาร,ภาษาอังกฤษ,การเปรียบเทียบ,การพัฒนา

ABSTRACT

The purposes of this research are 1) to study the English communication conditions of the faculty and educational personnel, 2) to compare the English communication of the faculty and educational personnel, 3) to propose guidelines for the development of English communication of the faculty and educational personnel Mahachulalongkornrajavidyalaya University By using a combination of quantitative and qualitative research.The research instruments were a questionnaire with the population being academic faculty of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Central College, consisting of 125 images / person and interviewing 5 experts / People analyzed by means of average Standard deviation, F-test method and One-way ANOVA were analyzed. The results showed that the communication conditions of the faculty and educational personnel in 5 aspects were found to be at a high level. The faculty members had high level of opinions, such as recipients. In response to substance, communication channel and the messenger side The comparison of English communication between faculty and educational personnel of Mahachulalongkornrajavidyalaya University

classified by personal factors The faculty and personnel have status, age, education level. Work experience and different departments There are opinions on English communication of faculty and educational personnel, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. No different with statistical significance at 0.05, therefore rejecting the research hypothesis

Propose guidelines for the development of English communication of faculty and educational personnel, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. As for the messenger, it should develop the communication in English for the faculty and educational personnel by developing speaking skills which will create a learning atmosphere. There is information dissemination to provide knowledge and develop faculty and staff. By disseminating information from voice announcements along the line Announcements for news and information about communication in English in the organization, which is a resolution, agreement or regulation of communication within the organization. Encourage each department to disseminate information in English as images, office supplies in English. Communication channel There is a policy to promote English communication through electronic media. There is communication in English through publications Procuring books, magazines, and journals in English within the department Receiver side There

is information dissemination to motivate, directly and indirectly motivation. Give the faculty and staff an opportunity to speak, listen, read and write English openly and consider English to be the second language that should be communicated the reaction Stimulate speaking English more clearly. Develop development projects before and after assessments. Improve listening to English more. When listeners understand, they are able to understand the meaning. Countermeasures Needs of messengers.

Keywords : Communication, English, Comparison, Development.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในสังคม อีกทั้งยังช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆอีกด้วย แต่อีกด้านหนึ่งการสื่อสารก็สามารถสร้างความขัดแย้งและทำลายความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันได้ เนื่องจากมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ทักษะ บุคลิกภาพ และเป้าหมายชีวิต เป็นต้น หากองค์กรใดจัดการสื่อสารไม่ดี จะนำไปสู่ความขัดแย้งหรือความล้มเหลวขององค์กรได้ ดังนั้นองค์กรต่างๆจำเป็นต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจให้คนมีความรู้ความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับระหว่างกัน อันจะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกศินี จุฑาวิจิตร กล่าวว่า ในการทำการสื่อสารจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานในการสื่อสารอย่างน้อย 4

ประการ ได้แก่* ผู้ส่งสาร คือ บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงาน องค์การที่เป็นผู้ผลิตสาร เป็นแหล่งต้นตอของสาร และมีเจตนาที่จะเผยแพร่หรือถ่ายทอดสารนั้นออกไปสู่บุคคลกลุ่มอื่น สาร คือ เนื้อหา ข้อมูลข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ฯลฯ ที่แสดงออกในรูปของคำพูดหรือข้อเขียน เป็นต้น สื่อหรือช่องทางการติดต่อสื่อสาร คือ ช่องทางที่นำสารผ่านจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ได้แก่ อากาศ น้ำ คลื่นแสง คลื่นไฟฟ้า โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ วิดีโอ สไลด์ ฯลฯ ผู้รับสาร คือ บุคคล กลุ่มคน หรือ หน่วยงาน องค์การที่อยู่ปลายทางของการสื่อสาร เป็นส่วนที่ผู้รับสารมุ่งหวังให้ได้รับสารที่ส่งผ่านสื่อ มา โดยผู้รับสารจะกลายมาเป็นผู้ส่งสารทันทีเมื่อมีการป้อนกลับต่อสารที่ได้รับกลับไปยังผู้ที่ส่งสารมาในทีแรก ซึ่งเช่นเดียวกัน ผู้ส่งสารนั้นก็จะเป็นผู้รับสารแทนในสภาพการณ์ดังกล่าว

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือจำเป็นในการติดต่อสื่อสารในโลกยุคปัจจุบันการติดต่อ สื่อสารมีขอบข่ายที่ขยายกว้างขวาง และยังเป็น สังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงหนึ่ง เป็นเครื่องมือ ที่จะช่วยให้เราได้เปรียบในการแข่งขัน ไม่ว่า เราจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ซึ่งเส้นทางสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมีหลากหลายเส้นทาง แต่ละเส้นทางอาจเหมาะกับคนหนึ่ง แต่กับอีกคนกลับไม่เป็นดังที่หวัง ฉะนั้น ไม่มีเส้นทางไหนการันตีความสำเร็จไว้ที่ปลายทาง ต้องลองหลายๆ วิธี ซึ่งจะทำให้หลักสูตรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบของการบูรณาการทางด้านทักษะทั้งการอ่าน เขียน ฟังและพูด การสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ เน้นให้มีการคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนมีอิสระในการเรียน การมีส่วนร่วมของ

นักเรียนในชั้นเรียน ให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง รู้จักเปรียบเทียบ ตัดสินใจ ประเมินผล โดยมีครูเป็นผู้ผลักดันที่สำคัญในการทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ นอกจากนี้เยาวชนคนรุ่นใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องประเทศเพื่อนบ้าน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งจะช่วยให้เข้าใจประเทศเพื่อนบ้านได้ ทั้งนี้การที่ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาและมีทักษะในการใช้เหตุผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและพร้อมยอมรับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีวิสัยทัศน์พัฒนามหาวิทยาลัย การจัดการศึกษาให้เป็น มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาระดับโลก” World University of Buddhism, WUoB การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาจึงสำคัญอย่างมากต่อมหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้เป็นมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาระดับโลกได้ ซึ่งการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีความสอดคล้องกับแผนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 12 (2560-2564) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็น“มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาระดับโลก” หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับของสถาบันที่จัดการศึกษาพระพุทธศาสนาทั่วโลก อันเป็นผลที่ได้มาจากกระบวนการจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญโดยได้มีการระดมความคิดเห็นจาก

บุคลากรทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยให้มีการระดมความคิดเห็นเพื่อร่วมกันกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ กำหนดยุทธศาสตร์ตามนโยบายของผู้บริหารภายใต้บริบทของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี โดยมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) สอดคล้องกับทิศทางของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 12โดยยังคงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ปรัชญา ปณิธาน ตลอดจนพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยมีประเด็นที่น่าสนใจอย่างมาก ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์อื่น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการในการแก้ไขปัญหาของชุมชน สังคม ประเทศชาติ ตามเป้าหมายหลักของนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 9 ประกอบด้วย 3 เป้าประสงค์ 6 ตัวชี้วัด 8 กลยุทธ์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนางานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ภายใต้กระบวนการสร้างและพัฒนา ศักยภาพของบุคลากรให้เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา จนเป็นผู้นำ ด้านการเผยแผ่และให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาตามที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับกับประชาชนในสังคมโลก ประกอบด้วย2 เป้าประสงค์ 5 ตัวชี้วัด 5 กลยุทธ์*

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทาง ข้อเสนอแนะการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สำคัญอย่างมากในการใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและเพื่อกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาระดับโลกตามวิสัยทัศน์ที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ลักษณะสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ

* เกศินี จุฑาวิจิตร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552), หน้า 13.

* กองแผนงาน, แผนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 12 (2560-2564), (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2560), หน้า 3.

(Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน ได้แก่ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์สายวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จำนวน 125 รูป/คน โดยผู้วิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ สัมภาษณ์เจาะจงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน ได้แก่ อาจารย์คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน และแบบสัมภาษณ์ (Structure Interview) คือ เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) ผู้วิจัยจะใช้เก็บข้อมูลแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ จำนวน 5 รูป/คน โดยหาค่าความสอดคล้องดัชนีระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index = IOC) สำหรับพิจารณาเนื้อหาและภาษาของข้อคำถามแต่ละข้อว่า เหมาะสม หรือไม่ และไม่เหมาะสม ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ค่า IOC อยู่ที่ 1.00 ถือว่า ข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมเอกสารผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ งานวิจัยและเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลงกรณราชวิทยาลัย สร้างแบบสอบถามและขออนุญาตและเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะพุทธศาสตร์ หลังจากนั้นดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย คือ คณาจารย์สายวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จำนวน 125 รูป/คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และหลังจากนั้นจึงทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ซึ่งบันทึกการสัมภาษณ์โดยการจดบันทึกและเทป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อ ของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยการหาค่าของ t-test และ F-test (One-Way ANOVA) ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระที่มากกว่าสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ 0.05 สถิติที่ใช้กันอยู่ในทางเชิงบรรยายหรือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติ ที่บรรยายคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษา จากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่ง

อาจจะเป็นกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ก็ได้ ผลที่ได้จากการศึกษาไม่สามารถนำไปอ้างอิงถึงกลุ่มประชากร (Population) ได้ และสถิติเชิงอ้างอิงหรือสถิติอนุมาน (Interential Statistics) เป็นสถิติที่ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) แล้วนำผลสรุปที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง สรุปอ้างอิงไปยังลักษณะประชากรหรือค่าสถิติ (Statistics) ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างสรุปไปยังค่าพารามิเตอร์ (Parameters) ของประชากร การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญยิ่งที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร โดยสถิติที่อ้างอิงจะเกี่ยวกับการประมาณค่า (Estimation) และการทดสอบสมมุติฐาน (Hypothesis Testing)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นคฤหัสถ์ จำนวน 74 คน บรรพชิต จำนวน 51 รูป ส่วนใหญ่อายุ 41-50 ปี จำนวน 51 รูป/คน อายุ 31-40 ปี จำนวน 50 รูป/คน อายุ 51-60 ปี จำนวน 22 รูป/คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 2 คน ระดับการศึกษาปริญญาเอกจำนวน 105 รูป/คน ปริญญาโท จำนวน 20 รูป/คน ประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 58 รูป/คน ประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 52 รูป/คน ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 8 รูป/คน และประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 7 รูป/คน ส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานคณะสังคมศาสตร์ จำนวน 35 รูป/คน คณะพุทธศาสตร์ จำนวน 32 รูป/คน คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 30 รูป/คน และคณะครุศาสตร์ จำนวน 28 รูป/คน และ สภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ด้านผู้ส่งสาร ด้านสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร ด้านผู้รับสาร และด้านปฏิกิริยาตอบกลับ สามารถสรุปในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้ส่งสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นให้สื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมต่างๆ ละ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร

2. ด้านสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการกระตุ้นให้สื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน มีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆภายในองค์กร และ มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อความภาษาอังกฤษ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นคำพูดภาษาอังกฤษภายในองค์กร

3. ด้านช่องทางการสื่อสาร พบว่าคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตราแกรม และทวิตเตอร์ เป็นต้น มีการสื่อสารภาษาอังกฤษทางสื่อวิทยุโทรทัศน์ และ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่อเฉพาะ เช่น ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิวและเครื่องกระจายเสียง เป็นต้น และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ข้อความสั้น (SMS) คอมพิวเตอร์ ป้ายไฟ และจอ LCD เป็นต้น

4. ด้านผู้รับสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีช่องทางให้กลุ่มเป้าหมายสามารถส่งข้อมูลข่าวสารหรือความคิดเห็นกลับมายังหน่วยงานได้ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน และมีการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่คณาจารย์และบุคลากร และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจกับองค์กรต่างๆ

5. ด้านปฏิภิกิริยาตอบกลับ พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้านภาพรวมดีขึ้นอย่างชัดเจน และ มีการเขียนภาษาอังกฤษในระดับทางวิชาการที่ดีขึ้น และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการพูดภาษาอังกฤษได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น หลังจากการพัฒนา

6. ผลผลการเปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการเปรียบเทียบการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คณาจารย์และบุคลากรมีสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

7. แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษา

อังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

7.1 ด้านผู้ส่งสาร ได้แก่ “ควรพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาโดยพัฒนาทักษะด้านการพูดเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ความรู้และพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากการประกาศเสียงตามสาย ประกาศข่าวสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ”

7.2 ด้านสาร ได้แก่ “มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นคำพูดภาษาอังกฤษภายในองค์กร โดยเป็นมติ ข้อตกลงหรือระเบียบของการสื่อสารภายในองค์กร และส่งเสริมให้แต่ละส่วนงานมีการเผยแพร่ข้อมูลภาษาอังกฤษที่เป็นรูปภาพเครื่องใช้สำนักงานต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ”

7.3 ด้านช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ “มีนโยบายส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จัดหาหนังสือ นิตยสาร วารสารภาษาอังกฤษภายในส่วนงาน”

7.4 ด้านผู้รับสาร ได้แก่ “มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจเป็นการกระตุ้นทางตรงและทางอ้อม และเปิดโอกาสให้คณาจารย์และบุคลากรได้พูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษอย่างเปิดเผยและให้ถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ที่ควรจะสื่อสาร”

7.5 ด้านปฏิภิกิริยาตอบกลับ ได้แก่ “กระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นจัดทำโครงการพัฒนาประเมินก่อนและหลัง พัฒนาการฟังภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถ

ที่จะเข้าใจความหมาย ตอบโต้ความหมาย ความต้องการของผู้สื่อสารได้”

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” สามารถนำมาอภิปรายผล ภาพรวมทั้ง 5 ด้านได้ ดังนี้

1. ด้านผู้ส่งสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นให้สื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมต่างๆ ละ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร โดยผลการวิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาววลัยพร บางชัยภูมิ ได้ทำวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด” ผลการวิจัย พบว่า 1) สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดมีความต้องการจำเป็นการบริหารการสื่อสารเพื่อสร้าง แรงจูงใจด้านช่องทางการสื่อสาร มากที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหาร ด้านผู้รับสาร ด้านปฏิภิกิริยาตอบกลับ ด้านสาร และด้านผู้ส่งสาร ตามลำดับ 2) กลยุทธ์การบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ คือ มุ่งสู่การเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่มีการบริหารการสื่อสารอย่าง

มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมอย่างยั่งยืน 2) พันธกิจ คือ จัดสำนักปฏิบัติธรรมให้มีความพร้อมในทุกด้านเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย ผลิตข่าวสารเกี่ยวกับสำนักปฏิบัติธรรมตามความเป็นจริงให้น่าสนใจและเผยแพร่ในหลากหลายช่องทางอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และร่วมกันพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมให้มีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรม และด้านการบริหารจัดการ เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคม เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสำนักปฏิบัติธรรมให้น่าสนใจ ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และบุคลากรของสำนักปฏิบัติธรรมมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการบริหารการสื่อสาร และร่วมกันพัฒนาปรับปรุงการบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมให้มีความพร้อม 4) กลยุทธ์ Happy World มี 4 กลยุทธ์ย่อย 19 ยุทธวิธี ได้แก่ กลยุทธ์ Happy Place มี 4 ยุทธวิธี กลยุทธ์ Happy People มี 5 ยุทธวิธี กลยุทธ์ Happy Activity มี 4 ยุทธวิธี และกลยุทธ์ Happy Management มี 6 ยุทธวิธี 3) การตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ รองลงมาคือ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก*

2. ด้านสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียง

* วลัยพร บางชัยภูมิ, “กลยุทธ์การบริหารการสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด”, คุษณินพนธ์ พุทธศาสนคคุษณินพนธ์ สาขาพุทธบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2560), หน้า ก.

จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการกระตุ้นให้สื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน มีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆภายในองค์กร และ มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อความภาษาอังกฤษ และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นคำพูดภาษาอังกฤษภายในองค์กร โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริตา สาวดี ได้วิจัยเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่พบมาก คือ ครูขาดเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การไม่เตรียมการสอนล่วงหน้าโดยไม่จัดทำแผนการสอนที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เลือกใช้สื่อที่ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่มีวิธีผลิตสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ขาดครูผู้สอนที่จบตรงเอกที่จัดทำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*

3. ด้านช่องทางการสื่อสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตราแกรมและทวิตเตอร์ เป็นต้น มีการสื่อสารภาษาอังกฤษทางสื่อวิทยุโทรทัศน์ และ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่อเฉพาะ เช่น ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว และเครื่องกระจายเสียง เป็นต้น และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ข้อความสั้น (SMS) คอมพิวเตอร์ ป้ายไฟ และจอ LCD เป็นต้น

ผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรินทร์ สติมัน ได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่าผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พร้อมทั้งสะกดคำผิด ขาดความรู้พื้นฐานระดับที่ผ่านมา ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่รักในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูผู้สอนเข้มงวดเกินไป**

4. ด้านผู้รับสาร พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีช่องทางให้กลุ่มเป้าหมายสามารถส่งข้อมูลข่าวสารหรือความคิดเห็นกลับมายังหน่วยงานได้ มีการสื่อสารภาษาอังกฤษภายในหน่วยงาน และมีการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่คณาจารย์และบุคลากร และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจกับองค์กรต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษครูโรงเรียนขยายโอกาสตามหลักอริยสัจ4 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีปัญหาและอุปสรรค คือ ครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ต่อมา คือ สื่อสารการเรียนรู้ ไม่น่าสนใจ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนไม่มาก และครูไม่ตั้งใจสอน แนวทางแก้ไข คือ ครูต้องบรรจุให้ตรงตามวิชาเอกต้องจัดทำสื่อที่หลากหลายให้นักเรียนเกิดความสนใจเพิ่ม

*อาริตา สาวดี. “สภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุตรดิตถ์ เขต 2” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 2553), บทคัดย่อ.

**พชรินทร์ สติมัน. “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552), หน้า 47.

มากขึ้น ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย แนวทางการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ด้านการปฏิบัติตามหลักอริยสัจ4 คือ การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำหน้าที่สอน การใช้สื่อการสอน เทคนิคการให้ความร่วมมือในองค์กร และการจัดหาสื่อและเทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน มีความสุขกับการเรียน และให้ความสนใจกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น*

5. ด้านปฏิกริยาตอบกลับ พบว่า คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้านภาพรวมดีขึ้นอย่างชัดเจน และ มีการเขียนภาษาอังกฤษในระดับทางวิชาการที่ดีขึ้น และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการพูดภาษาอังกฤษได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นหลังจากการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สว่างพลกรัง ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา มีผลการวิจัย คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยภาพรวมครูมีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และมีความแตกต่างด้านประสบการณ์ พร้อมทั้งวุฒิ

การศึกษาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในด้านการใช้สื่อการสอน การศึกษาเอกสารหลักสูตร การส่งเสริมในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง**

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นคำพูดภาษาอังกฤษภายในองค์กร

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ข้อความสั้น (SMS) คอมพิวเตอร์ ป้ายไฟ และจอ LCD เป็นต้น

4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจกับองค์กรต่างๆ

5) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพูดภาษาอังกฤษได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นหลังจากการพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการ

1) แต่ละส่วนงานของมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคณาจารย์และบุคลากร

2) ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษภายในองค์กรแต่ละส่วนงาน

3) จัดให้มีการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่าน

*รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน, “ได้ทำการศึกษาการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ4 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1”, วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2560),บทคัดย่อ.

** จีราภรณ์ สว่างพลกรัง. “การศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในสถานศึกษา จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,(บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2551), หน้า 51 - 55.

5) เน้นการพูดภาษาอังกฤษได้ชัดเจน
ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

อาริตา สาวดี. “สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2”. **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2553.

